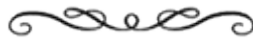

THƯ KHÔNG NIỀM GỢI THÀNH PHẦN CÒ MỖI ĐANG VẬN ĐỘNG VẤN ĐỀ HÒA GIẢI HÒA HỢP VỚI CỘNG SẢN

ĐINH LÂM THANH - Từ nhiều năm qua, thành phần nằm vùng đã công khai ra mặt kêu gọi người Việt hải ngoại bắt tay với cộng sản. Cũng cách đây không lâu, một người xuất hiện trong giới truyền thông để tung ra bài viết đầu tiên trên diễn đàn với một tựa đề thật hấp dẫn, “Hòa giải là một nhu cầu có thật của dân tộc Việt Nam”... như một quả bóng tung ra thăm dò dư luận qua nội dung ba điểm. Con người cộng sản đã thay đổi. Bối cảnh Việt Nam đã thay đổi. Nhu cầu tự giải cứu của cộng sản có thật. Cuối cùng tác giả bài viết kêu gọi “phải đại thức tỉnh để hòa giải là một nhu cầu có thật của dân tộc Việt Nam”. Tóm lại tất cả hành động trên của nhóm chủ trương hòa giải hòa hợp cũng như những người cò mồi không ngoài mục đích cổ vũ cho thủ đoạn thâm độc cộng đồng người Việt hải ngoại của cộng sản Hà Nội.

Và mới đây, một tên Phó Thủ Tướng công du Bắc Mỹ Châu, không ngoài mục đích đi đêm với vài thành phần thiếu lập trường chính trị, không ngoài mục đích kêu gọi “hòa giải hòa hợp”. Nhưng mục đích kêu gọi là gì? Kêu gọi hòa giải hòa hợp với ai? Với người trong nước?

Một câu hỏi tôi muốn đặt ra trước tiên với thành phần cò mồi hòa giải hòa hợp cũng như tất cả những ai đang hùa theo chiêu bài này. Các ông bà kêu gào người Việt Quốc Gia bỏ qua quá khứ, bắt tay với cộng sản để xây dựng đất nước, đó là quyền tự do ngôn luận của ông bà trong một xứ tự do! Nhưng các ông bà có dám nói thẳng với Hà Nội là kẻ có lỗi phải tỏ thiện chí trước bằng cách nhận tất cả tội ác tày trời của họ đã gây ra cho dân tộc Việt Nam (nói chung) cũng như nhân dân miền Nam (nói riêng) từ ngày chúng đem búa liềm từ Liên xô và Tàu cộng về gõ đầu siết cổ dân tộc Việt Nam? Có dám lên tiếng yêu cầu Hà Nội phá bỏ những nơi “trưng bày tội ác Mỹ-Ngụy” trên toàn lãnh thổ Việt Nam? Bỏ ngay các chương trình nhồi sọ trẻ em cầm thù chế độ cũ qua tuyên truyền cũng như trong sách giáo khoa? Các ông bà có dám đòi hỏi cộng sản phải trả lại đất đai tài sản đã cướp của đất nước cũng như của dân chúng Miền Nam đồng thời ngưng ngay việc rút tĩa tài nguyên quốc gia và đòi lại các phần đất-biển đã hiến cho Tàu cộng? Các ông bà có cam đảm đề nghị bỏ chương trình kiểu vận đầu độc và phá hoại cộng đồng người Việt tự do hải ngoại, v.v. Nếu các ông bà là những người yêu nước thật sự, có cái can đảm của một người làm chính trị và một chút liêm sỉ của con người để có thể tự hào ngửa mặt lên, thì hãy mạnh dạn đòi hỏi cộng sản phải thực hiện những gì tôi đề nghị trên đây trước khi mở lời vận động lá bài hòa giải hòa hợp với cộng đồng người Việt Tự Do hải ngoại.

Tôi hoàn toàn đồng ý rằng, là người Việt da vàng máu đỏ, cùng một bọc trứng chui ra thì giận hờn nào cũng phải nguôi, cầm thù nào cũng có thể xóa bỏ sau 39 năm chấm dứt chiến tranh. Nhưng hành động này chỉ xảy ra khi hai bên đều phải tỏ thiện chí xóa bỏ quá khứ, thành tâm nhận lỗi, sám hối, kẻ có tội phải chuộc lỗi bằng hành động chứ không phải là những lời kêu gọi

suông, bịp bợm và giả dối. Đối với đảng cộng sản, một mặt chúng tha thiết kêu gọi bỏ qua quá khứ, xích lại gần nhau để xây dựng đất nước nhưng mặt khác chúng đã làm gì? Tôi thiết nghĩ, không những dân chúng Việt Nam mà toàn thế giới đều nhận ra mối căm thù sâu đậm và những hành động bỉ ổi của cộng sản đối với chế độ cũ. Từ việc dùng áp lực ngoại giao để đục bỏ bia tưởng niệm thuyền nhân trên các quốc gia Mã Lai và Nam Dương, san bằng đào xới các mộ bia anh hùng tử sĩ Miền Nam, trưng bày “tội ác của Mỹ-Ngụy”, đầu độc nhồi sọ trẻ con căm thù chế độ cũ và hàng năm tổ chức ăn mừng chiến thắng trên xương cốt của hàng ngàn người dân vô tội trong biến cố Mậu Thân 1968. Ngoài ra chúng còn cướp hằng tỷ Mỹ Kim từ trong nước đưa ra phá hoại cộng đồng người Việt nước ngoài... thì đây có phải là thiện chí của cộng sản muốn bỏ quá khứ để mở đầu chương trình hòa giải hòa hợp hay càng gây thêm thù oán? Muốn bắt tay nói chuyện hòa giải mà miệng ngậm nọc độc, tay để trên cò súng, vai vác mìn, túi lựu đạn! Như vậy, bàn chuyện hòa giải thì con nít cũng thấy ngay cái trò hề của bọn rùng rú, say máu, hung hăng ngồi xe tăng nhưng lại đội lốt ngoại giao để đi cầu viện hòa giải với người Việt nước ngoài là thành phần mà chúng (vc) xem là kẻ thù truyền kiếp!

Lịch sử chưa bao giờ xảy ra vấn đề bắt tay hòa giải hòa hợp giữa Tự Do với cộng sản, mà giữa hai đối thủ chỉ có một mất một còn. Nhưng nếu ai cho rằng Việt Nam ở vào trường hợp ngoại lệ thì tôi xin nhắc một điều căn bản cần phải có, để làm nền tảng mở đầu bằng một sự cảm thông trước khi gặp gỡ, đàm thoại, thương thuyết, rồi mới nói đến chuyện bắt tay hòa giải: đó là cộng sản Việt Nam phải thành tâm ăn năn sám hối những tội ác do mình gây ra đồng thời phải tỏ thiện chí bằng hành động đúng theo các điều kiện tôi đưa ra ở phần trên. Đây là điểm then chốt bắt buộc phải có trước khi đề cập các giai đoạn tiếp theo.

Xin nhắc lại, cộng sản Việt Nam là một đảng lì lợm, không liêm sỉ, láo khoét, tráo trở thì chắc chắn chúng không bao giờ ăn năn sám hối mà còn có thái độ trịch thượng, cao ngạo chiến thắng của một đám cướp núi vô học vừa “đổi đời”, vậy tại sao một số người ở hải ngoại vẫn kêu gào người Việt Tự Do bỏ qua quá khứ bắt tay hòa giải? Đây chính là điểm quan trọng mà tôi có thể khẳng định rằng vấn đề hòa giải hòa hợp với cộng sản sẽ không bao giờ xảy ra. Vậy các tổ chức và những ai thường hô hào hòa giải hòa hợp với cộng sản, nếu thấy xã hội chủ nghĩa là thiên đường lý tưởng thì nên trở về Việt Nam chung sống với chúng nó, đừng lợi dụng lòng bao dung của cộng đồng người Việt để vinh thân phì gia rồi tuyên truyền thay cho cộng sản.

Như tôi đã trình bày nhiều lần, không bao giờ có vấn đề hòa giải hòa hợp giữa Tự Do và cộng sản, nghĩa là bắt tay giữa trắng với đen, giữa nước với lửa và giữa thiên thần với ác quỷ. Cộng sản cũng biết vậy nhưng tại sao chúng vẫn xúi giục nhóm cò mồi đón gió ngày đêm hô hào cổ vũ, vì đây là một vấn đề sinh tử của đảng cộng sản. Chúng muốn mượn chiếc dù người Việt hải ngoại để chống đỡ chế độ thêm một thời gian trước những biến cố có thể xảy ra bất cứ lúc nào đối với Việt Nam. Cộng sản chỉ biết thương tiền của Việt kiều, chúng căm thù cộng đồng hải ngoại thì làm cách nào để chúng có thể liều mạng mở rộng vòng tay ôm những người mà chúng vừa

đổ kỵ vừa lo sợ vào lòng! Nhưng chế độ cộng sản hiện đang đứng trước vực thẳm, chỉ có con đường dùng xảo quyệt, tung hỏa mù bắt tay với cộng đồng hải ngoại để hy vọng kéo dài những ngày cuối cùng của chúng. Thật vậy, cộng sản Việt Nam đang bị sức ép giữa hai thế lực, một bên là quan thầy “xì thầu đỏ” đang lấy thịt đè người, lăm le ăn tươi nuốt sống thẳng đàn em để bảo. Không biết lúc nào con cháu “bác Mao” kéo qua để “dạy cho Việt Nam” thêm một bài học, nếu chuyện này xảy ra thì lúc đó cơ nghiệp của đảng cộng sản chỉ còn cháo trắng với hột vịt muối. Một bên là ông bạn đồng minh “tư bản trắng” với trò đều cây gậy và củ cà rốt, nhân danh nhân quyền để thị oai và hứa hẹn lung tung làm cho nội bộ đảng nghi kỵ, chia rẽ, chia phe đấm đá và thanh toán lẫn nhau, thì giải pháp bắt tay với cộng đồng hải ngoại, dù là bịp bợm, nhưng sẽ đạt được những mục đích quan trọng.

Tại sao đến giờ này vẫn còn những người hô hào hòa giải hòa hợp? Tôi có thể khẳng định rằng, nhóm người này nếu không phải là cộng sản nằm vùng thì đích thực là hạng người cò mồi đón gió đang vung vít chường mặt ra, không ngoài mục đích đầu tư chính trị để tìm cách lọt vào mắt “đỏ” của Hà Nội. Chúng hy vọng một mai kia, nếu có chút ít gì thay đổi do cộng sản giật dây, thì cũng kiếm được chút cơm thừa do Hà Nội vãi ra. Gọi chúng là thành phần ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản thì thật chính xác.

Nhưng xin những ai đó đừng lầm, đây chỉ là cái bánh vẽ đưa ra để lừa người nào còn mê ngủ. Cộng sản không tin bất cứ một ai, dù là đảng viên trung kiên cùng nằm gai nếm mật, chung mâm chung chiếu, hợp hành ăn nhậu với nhau hằng ngày... nhưng một khi vì một chút quyền lợi nào đó chúng trở mặt xấu xí ám hại lẫn nhau như trường hợp hiện nay giữa hai tên thủ tướng và chủ tịch nước! Huống gì thành phần hòa giải mà người Việt tự do hải ngoại xem như loại “cá lòng tong”, gồm những người bất nhất, tham lam địa vị, ham ăn, mê tiền, phản thầy lừa bạn, lại học được những cái ma giáo của tư bản thì không bao giờ gây được lòng tin của bọn “tào tháo” cộng sản! Chẳng qua chúng dùng cò mồi hải ngoại không ngoài hai mục đích: đánh bóng chế độ và phá hoại cộng đồng.

Tôi ngạc nhiên trong vụ ồn ào trên các diễn đàn điện tử vừa qua được nhiều người xuất hiện góp ý về vấn đề hòa giải hòa hợp, ngoài những tay chuyên nghiệp thường nhảy vào xưng tên xưng tuổi còn có nhiều trí thức ở quay chiều ủng hộ. Thành thật xin lỗi để nói rằng những vị này cũng chỉ là loại “cá lòng tong” dưới mắt của Hà Nội không hơn không kém, thì nên xét lại cho thân phận của mình để khỏi mai một sau khi hai bàn tay đã bị dính chàm!

Tóm lại xin ghi nhận nằm lòng 4 điểm:

1. Hòa giải hòa hợp với cộng sản là ủng hộ một chế độ “đảng bóc lột người”, bao che kẻ thù đã dùng kẽm gai súng đạn để cai trị trên 80 triệu dân Việt Nam từ trên nửa thế kỷ nay. Hành động hòa giải chính là một hình thức pháp lý để hợp thức hóa sự tồn tại của tập đoàn khát máu

cộng sản trên đất nước Việt Nam.

2. Hòa giải hòa hợp với cộng sản là mặc nhiên đồng lõa vấn đề tham nhũng của chế độ Hà Nội, có nghĩa là hợp thức hóa tất cả những gì mà cộng sản đã ăn cướp từ Tổ Quốc đến vơ vét của người dân kể từ ngày chúng cướp chính quyền miền Bắc (1945) và xua quân vào cưỡng chiếm miền Nam (1975).

3. Hòa giải hòa hợp với cộng sản là một hành động phá hoại trực tiếp, bóp chết các phong trào tranh đấu, làm mất niềm tin của những người đã và đang xả thân hy sinh mạng sống đứng lên đòi tự do dân chủ trong nước, đồng thời chính là ngọn giáo đâm thẳng vào cộng đồng người Việt tự do hải ngoại.

4. Hòa giải hòa hợp với cộng sản là phản bội lại Tổ Quốc, Dân Tộc, chính thể Việt Nam Cộng Hòa và tất cả những người đã nằm xuống trong cuộc chiến chống quân xâm lăng cộng sản, là phản bội những người đã chết cho Tự Do trong trại tù cải tạo cũng như trên các ngã đường trốn chạy cộng sản. Chính những hy sinh xương máu của những người chết bởi bàn tay cộng sản đã thức tỉnh lương tâm nhân loại cũng như đầu tư tình cảm thế giới tự do để họ mở rộng vòng tay đón tiếp và nuôi dưỡng những người mất tổ quốc, trong đó có thành phần mà ngày nay đang cổ vũ hô hào hòa giải hòa hợp cho cộng sản.

Như vậy, dù dưới góc cạnh nào, hòa giải hòa hợp với cộng sản chính là thi hành mệnh lệnh nghị quyết 36 của cộng sản Việt Nam trong chương trình kiều vận, mua chuộc, nhuộm đỏ và phá hoại của kẻ thù đang nhắm vào tập thể người Việt hải ngoại.

Tôi đưa vấn đề này ra công khai và hoàn toàn chịu trách nhiệm của một người cầm bút. Đây là một vấn đề quan trọng trước hiện tình đất nước mà cộng đồng người Việt Quốc Gia cần quan tâm, phải đưa lên hàng đầu trong chương trình tranh đấu. Với một vài ý nghĩ nêu trên, tôi xin trở lại vấn đề này một lần nữa và ước mong được hợp tác với những người đồng quan điểm chống vấn đề hòa giải hòa hợp, cũng như sẵn sàng đối diện thảo luận công khai với những ai đón gió trở cờ, cổ vũ cho chương trình kiều vận của cộng sản...

Để kết thúc bài viết, một câu hỏi xin phép đặt ra cho cộng đồng người Việt Quốc Gia hải ngoại. Chúng ta chống tay sai cộng sản đội lốt tôn giáo, văn hóa, ngoại giao, du học do cộng sản đưa ra xứ ngoài vận động xóa bỏ hận thù, tẩy chay cờ Quốc Gia, xin tiền vất sửa đồng bào và con chiên tín đồ Phật tử... thì tại sao chúng ta không có thái độ quyết liệt với những người đang có mặt ở hải ngoại, chúng vinh thân phì gia nhờ bám vào cộng đồng mà trở mặt làm tay sai cho kẻ thù, đâm trực tiếp vào ngay lưng chúng ta?

Đinh Lâm Thanh